

אהת שאלתי

למדתי נענית ונהנית

מאמר עשירי – תפילת אמהות בהדלקת נרות

מה המיוחד בתפילות שנושאות הנשים בעת הדלקת נרות?

על הפסוק "זה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" (שמות יט, ג) אומר רבינו בחיי: "ועוד שהאשה הטובה היא סיבה לתורה, שהיא יכולה להמשיך את בנה לבית המדרש לפי שהיא מצויה בבית, והיא מרחמת עליו בכמה מיני געגועין כדי להמשיך אותו אחר לימוד התורה מנעוריו. ולכך ראויה האשה להתפלל לשם יתברך בשעת הדלקת הנר של שבת, שהיא מצוה מוטלת עליה שיתן לה ה' בנים מאירים בתורה. כי התפילה נשמעת יותר בשעת עשיית המצוה, ובזכות נר שבת שהוא אור, תזכה לבנים בעלי תורה הנקראת אור שנאמר: (משלי ו, כג) "כי נר מצוה ותורה אור", וכן דרשו רז"ל: 'האי מאן דרגיל בשרגי הויין ליה בנים תלמידי חכמים' (שבת כג ע"ב)". מדברי רבינו בחיי למדנו שיש סגולה מיוחדת לתפילה שנאמרת בעת מיוחדת זו.

רבי חזקיהו מיישקובסקי סיפר שאמר לו אחד מגדולי הדור, ששנים רבות התבונן והגיע למסקנה מפליאה: פעמים רבות אצל ילדים רבים שלא למדו כל כך טוב בצעירותם, חל שינוי במעלה הדרך, ובשלב מסוים בחיים נהיה אצלם מהפך לטובה, שמתחילים להצליח מאד בלימודיהם, ואף מגיעים לדרגות גבוהות. לעומתם יש ילדים שלמדו היטב בצעירותם ובשלב מסוים בחיים נעשה אצלם מהפך לרעה.

תחילה לא ידע במה לתלות, אולם לאחר שנים רבות של התבוננות ומחשבה הגיע למסקנה מדהימה.

כשאמא יהודיה מדליקה נרות בערב שבת, על מי היא מתפללת? על מי היא בוכה? האם על הילד המוצלח? האם על הילד שעושה לה נחת רוח? יתכן, אולם את מרבית תפילתה ודמעותיה מייחדת האם לילד שגורם לה צער רב, הילד שכלל לא "הולך לוי", הילד שהיה קשה הבנה.

לאחר שנים של תפילות ואין ספור דמעות, גדל ילד, שהוא בבחינת 'והיה כעץ שתול על פלגי מים' – על פלגי מים של דמעות. על פלגי מים של תפילות.

מן הראוי שתייחדנה הנשים את הרגעים המיוחדים של הדלקת נרות, לפנות די זמן להתפלל על צאצאינו, שיגדלו לתורה וליראת שמים, ועל כך בע"ה במאמרינו בשבוע הבא.